

Tạp Đô

Chương 268 : Chương 268: Chết vấn

Thời gian Trung Đạt Thư Phủ và Liên Bang tổng hợp học phủ giằng co lâu hơn Ngưỡng Mập dự tính rất nhiều. La Dữu thành tạm yên ắng, song ngoài La Dữu thành thì không ngừng bộc phát chiến đấu. Trung Đạt Thư Phủ thấy không cách nào tiến vào thành, liền dứt khoát dùng chiêu đánh viện. Bọn họ bắt đầu không ngừng bắn tỉa viện quân của Liên Bang tổng hợp học phủ, có thể nói không tiếc xương máu.

Kỹ thuật trên tay Do văn châu rơi vào bất cứ nhà nào trong lục đại, cũng có thể giúp nhà đó nhanh chóng mở ra khoảng cách với năm nhà kia. Trung Đạt Thư Phủ làm sao cam tâm để cho cho kỹ thuật này lọt vào tay người khác?

Càng hướng chi, bị vây vẫn là ái đồ Thước Hạ Thanh của Trung Đạt Thư Phủ phủ. Nghe nói, vì cứu tiểu sư đệ, hắn và hai vị sư huynh ngang nhiên dẫn đội, tự mình treo cổ viện quân Liên Bang tổng hợp học phủ.

Liên Bang tổng hợp học phủ đương nhiên cũng không muốn kỹ thuật rơi vào tay Trung Đạt Thư Phủ. Hơn nữa nếu như lúc này lui lại, không chỉ có uy danh bị hao tổn, mà sự tổn thất lâu nay cũng không có giá trị. Liên Bang tổng hợp học phủ lập tức huy động cao thủ, không ngừng phái ra đội ngũ tạp tu. Hơn nữa vì hạn chế Trung Đạt Thư Phủ bắn lén, bọn họ chia làm rất nhiều nhóm bộ đội, đồng thời xuất động.

Chiến tranh nhanh chóng khuếch tán ra.

Bất quá mãi đến bây giờ, tất cả chiến đấu đều phát sinh tại phổ cư khu, ngũ đại hoa khu vẫn duy trì bình tĩnh. Nhưng thái độ của chính phủ Liên Bang làm người dân hết sức thất vọng, khi phát biểu một cách vô thường vô phạt rằng hy vọng song phương mau chóng đình chiến, giữ gìn hòa bình.

Biểu hiện mềm yếu này khiến dân chúng rất là bất mãn, Uy tín của chính phủ nhất thời xuống thấp nhất trong lịch sử. Rất nhiều địa phương người dân bắt đầu tự tập lực lượng tự vệ, quyền lực của chính phủ Liên Bang suy yếu nghiêm trọng.

Bị ảnh hưởng chiến tranh, đơn xin vào ngũ đại hoa khu gia tăng đột biến. nhưng phần lớn thỉnh cầu đều bị bác bỏ, không chỉ có như thế. Ngũ đại hoa khu vẫn đóng cửa đường đi du lịch.

Bất đắc dĩ dân chúng không thể làm gì khác hơn là hướng về những phổ cư khu có trị an tốt đẹp, mà một ít xã hội kết cấu đơn giản, phát triển lạc hậu thuộc phổ cư khu cũng được di dân đặc biệt hướng đến.

Không chỉ như thế, uy tín của Trung Đạt Thư Phủ cùng Liên Bang tổng hợp học phủ tại dân chúng phổ cư khu cũng trên diện rộng giảm xuống, mọi người đối với việc bọn hãn không hề cố kị tại phổ cư khu chiến đấu, không để ý đến thương tổn của dân chúng nên cảm thấy oán giận cực độ.

Việc này cũng làm cho số thí sinh năm nay thi vào hai viện đột nhiên giảm xuống, kết quả trúng tuyển kém xa năm rồi. Mà Tinh Viện vốn bảo trì vô danh từ sau sự kiện trao đổi với Đông Vệ học phủ, lần này thí sinh đăng ký rất đông. Sương Nguyệt Hàn Châu thì nhờ việc thành công đánh lui Mạc Doanh Song tử tinh khiêu chiến, năm nay số thí sinh cũng đột nhiên kích tăng. Khổ tịch tự bởi vì quy củ sâm nghiêm cùng lý tưởng khổ tu, nên số thí sinh báo danh cũng như mọi năm.

Trung Đạt Thư Phủ, Liên Bang tổng hợp học phủ cùng Mạc doanh, năm nay thí sinh báo danh không bằng năm rồi.

Minh Chính, Tây Thắng, Bạch Đông ba phổ cư khu. Bởi vì chiến tranh ảnh hưởng, dân số kịch giảm. Thành thị trở nên tiêu điều.

Rất nhiều người thầm kêu may mắn, chỉ cần ngũ đại hoa khu không loạn. Liên Bang sẽ không hoàn toàn rối loạn.

Không ai để ý ngoài thành La Dữu, có một trụ sở vừa mới thành lập không lâu.

Bởi vì nhu cầu tạp phẩm giảm bớt, Trần Mộ liền bắt đầu rèn luyện. Một lần nữa lấp đặt lại hồ nước sâu mười hai thước, đứng ở bên trong, áp lực nước cường đại làm cho Trần Mộ cảm thấy rất cố sức.

Nhưng dưới áp lực cường đại như thế, cảm giác Trần Mộ tăng lên rất nhanh!

Cảm giác tăng lên. Làm cho phương diện rèn luyện khác cũng rõ ràng tăng trưởng.

Khi huấn luyện chỉ có Duy A ở bên cạnh, những người khác cũng không biết. Cường giả như Tiêu Tư cũng không nhìn ra Trần Mộ cũng là tạp tu.

Bất quá, Trần Mộ lại đổi mặt phiền toái khác.

Trước mặt hắn là vẻ mặt giận dữ của hai mươi chế tạp sư Tư Nguyên học phủ.

Bị ép buộc nhiều lần, bọn họ rất cuộc nổi giận! Mà tập thể nổi giận kiểu này, ngay cả Tiêu Tư cũng cảm thấy khó giải quyết.

Hai mươi người sắc mặt đen như đáy nồi, ánh mắt nhìn Trần Mộ như cừu nhân.

- Tào tiên sinh, đây là ý gì? Chẳng lẽ chê chúng ta bản lĩnh không đủ? Mỗi ngày đều buộc chúng ta chế tạo năng lượng tạp, không thì làm việc của đệ tử cấp thấp là phối chế nguyên liệu. Chúng ta mặc dù đồng ý đáp ứng yêu cầu của hiệu trưởng là phối hợp, nhưng các hạ đối đãi như thế với chúng ta, cũng thật sự không thể nào nói nổi!

Văn lão đầu hậm hực nói, hắn đã gầy đi một vòng, quần áo tựa như mấy tháng không giặt, nhìn qua không thấy nửa điểm phong phạm của cao cấp chế tạp sư, nghiêm nhiên là một lão già đầu đường xó chợ.

Lại nhìn các chế tạp sư khác, cũng không tốt hơn, mỗi người thần sắc tiêu tụy, con mắt sưng đỏ.

Tiêu Tư nhìn bộ dáng đám này, nhất thời không nói, híp mắt suy nghĩ, tựa hồ đứng ngoài cuộc, không lên tiếng.

- Nhưng ta hiện tại chỉ cần năng lượng tạp.

Trần Mộ thân nhiên nói. Vì nhu cầu năng lượng tạp hiện tại là lớn nhất. Bởi vì bốn trăm tạp tu đã bắt đầu phối hợp huấn luyện, mỗi ngày năng lượng tạp tiêu hao rất nhiều.

Văn lão đầu cười lạnh nói:

- Các hạ chỉ cần chúng ta chế tạo năng lượng tạp, ta không rõ các hạ tại sao lại có thành kiến này với chúng ta. Nếu như các hạ chỉ cần năng lượng tạp, ngài có thể mời người khác cao minh hơn chúng ta.

Các chế tạp sư kia cũng oán hận nhìn Trần Mộ, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

Nhìn vẻ mặt họ, Trần Mộ đột nhiên hiểu ra, nguyên lai là những người này bất mãn việc chế tạo năng lượng tạp. Mặc dù hắn không biết đám chế tạp sư tại sao lại dị ứng như vậy, nhưng nếu đã cự tuyệt chế tạo năng lượng tạp, hắn cũng không có biện pháp để từ chối. Bọn họ chỉ đến đây hỗ trợ, mà không phải chính mình mời tới.

Nhiều chế tạp sư như vậy mà để nhàn rỗi, Trần Mộ cảm thấy thất là lãng phí.

- Các ngươi am hiểu cái gì?

Trần Mộ hỏi.

- Trừ bỏ năng lượng tạp còn lại bất cứ tạp phẩm nào cũng làm được!

Văn lão đầu ngạo nghễ nói.

Nhìn bọn họ liếc mắt một cái, Trần Mộ kích hoạt độ nghi:

- Hề Bình, ngươi chuẩn bị một danh sách các tài liệu bình thường mà lần trước chuyển đến lại đây.

- Vâng.

Hề bình không hỏi tại sao, nửa phút sau, một danh sách tài liệu liền truyền độ nghi Trần Mộ.

Hắn mở độ nghi, xuất ra màn hình với một loạt danh sách các tài liệu.

- Đây là danh sách tài liệu, các người chế tạo được cái gì?

Trần Mộ hỏi.

Trần Mộ đem hình ảnh phóng lớn, đủ để cho mỗi chế tạo sư thấy rõ.

Tùy tiện nhìn lướt qua số tài liệu, một chế tạo sư nói:

- Ta có thể chế tạo: “Nhất Điểm bó tạp” “liên hoàn nguyệt tạp” “Trùy kích tạp”

Những tên gọi này Trần Mộ chưa bao giờ nghe qua, hắn không thể làm gì khác hơn là hỏi:

- Tham số của chúng nó ra sao.

Vị chế tạo sư kia liếc nhìn hắn, hừ lạnh nói:

- “Trùy kích tạp”, tiêu chuẩn thương tổn bảy trăm hai mươi mốt, công kích tần suất mỗi giây 2.

Hắn cố ý chọn ba loại tạp phiến giá trị thương tổn cao nhất “Trùy kích tạp”.

“Trùy kích tạp” là bốn sao tạp phiến, nó có thể phóng thích một loại năng lượng thể hình quả trùy, mà mũi trùy giá trị thương tổn lớn nhất, là bốn sao tạp phiến không tệ.

- Dùng loại tài liệu gì?

Trần Mộ tiếp tục hỏi.

Người này ngay cả “Trùy kích tạp” tài liệu cũng không biết, vị chế tạo sư khinh thị nhìn Trần Mộ, ngữ khí càng ngạo mạn:

- Vậy cũng không biết? Điểm thân thạch, hồng tuyến tinh, già mã

môi.....

Hắn một hơi báo hơn mười loại tài liệu cần đến, có thể nhìn thấy hắn hắn khá quen thuộc phương pháp chế tạo tạp phiến này.

Trần Mộ bình thản nhìn hắn nói thẳng:

- Rất xin lỗi, ta bác bỏ phương án này.

- Tại sao?

Chế tạp sư kia trừng mắt, phẫn nộ hỏi, những chế tạp sư còn lại nhìn về Trần Mộ ánh mắt càng thêm bất thiện. Văn lão đầu mặt càng u ám, có thể thấy rõ hắn cố nén lửa giận:

- Ta nghĩ, các hạ sẽ cho chúng ta một lý do hợp lý.

- Đúng vậy! là lý do gì? Muốn chúng ta biến thành cái gì?

- Đừng tưởng rằng có một chút tài mọn mà thỏa mãn đắc ý, chúng ta ăn muối còn nhiều hơn người ăn cơm. Tiểu tử, ngươi còn phải học hỏi mấy năm!

- Khinh người quá đáng.....

..... Đám chế tạp sư phẫn nộ, mồm năm miệng mười mắng Trần Mộ. Nhữ Thu phía sau mấy lần muốn mở miệng, nhưng không hiểu sao cuối cùng cũng lặng im.

Bị đám người này mắng chửi Trần Mộ vẫn bình tĩnh, bất quá trong lòng đã không nhịn được. Hắn đột nhiên cảm thấy đám này giống như bọn đệ tử thế gia, luôn sợ khổ sợ liên lụy, một chút việc nhỏ, đã không ngừng oán giận.

Hắn nào biết đâu, một vị cao cấp chế tạp sư có địa vị xã hội không kém đám quý tộc thiếu gia. Có lẽ bọn họ khi làm đệ tử phi thường gian khổ, nhưng nhiều năm sống an nhàn sung sướng, đã khiến cho bọn họ mỗi người trở nên như vậy.

Trần Mộ biết, nếu như lần này không đối phó xong đám người phiền toái này, chỉ sợ bọn họ được đăng chân lên đài đầu, hỗ trợ không được bao nhiêu, ngược lại còn gây phiền toái.

Nghĩ tới đây, hắn lần đầu tiên nhíu mày, thần sắc lãnh đạm. Nhữ Thu thấy thế, nhất thời lo lắng hẳn lên, nàng muốn đứng ra ngăn cản các giáo sư, nhưng thấy hiệu trưởng nháy mắt, đành đứng ngẩn ra.

Trần Mộ lúc này mới nói.

LINK Truyện:

Tập Đô <http://truyenhh.com/doc-truyen/tap-do-3032994.html>

LINK Chương này:

Chương 268: Chất vấn <http://truyenhh.com/doc-truyen/tap-do-3032994/chuong-268.html>